

Udenrigsministeriet: Dansk sikkerhedspolitik 1948-1966 – Bind II: Bilag

16. Statsminister Hans Hedtofts 2. indlæg under forespørgselsdebatten den 7. april 1948 i Folketinget (side 40)

Bilag 16

Statsminister Hans Hedtofts 2. indlæg under forespørgselsdebatten den 7. april 1948 i folketinget

Jeg har i mit første indlæg så klart, som jeg kunne det, redegjort for regeringens bevæggrunde til de trufne foranstaltninger, og jeg har intet at tilføje til den redegørelse, jeg har givet. Det er rigtigt, at den danske regering har givet myndighederne ordre til at være vagtsomme og agtpågivende, men vi har ikke i noget ministermøde besluttet noget om alle de enkelte dramatiske ting, det ærede medlem fortæller om.

Det ærede medlem har en ejendommelig diskussionsform, karakteristisk for ham og hans indstilling. Han drejede et svar, jeg havde givet ham, derhen, at årsagen til denne ordre om agtsomhed og vagtsomhed skulle skyldes – påstod han jeg havde sagt – artikler i et russisk blad. Det er slet ikke sandt, det har jeg ikke sagt noget om, men det er karakteristisk, at det ærede medlem diskuterer på den måde, han gør. Jeg havde over for den påstand af det ærede medlem, at regeringen stimulerede krigsfrygten og stimulerede rygtesmederiet, sagt, at det var et enestående hykleri af det ærede medlem at ville optræde som anklager i den henseende, og så havde jeg påvist, at når en udenlandsk radio havde bragt de opsigtsvækkende meldinger og beskyldninger mod Danmark, som tilfældet var, så var det ærede medlem og hans blad i denne by, »Land og Folk«, ophavsmanden hertil. Det er det, jeg har sagt til det ærede medlem, og det står jeg fast ved.

Det, tinget og Danmark vil bemærke og erindre af denne diskussion, det er, at det ærede medlem ikke med et ord er gået ind herpå. Han er ikke så redelig, han er ikke så modig, at han tør stå op og sige: jeg mener ærligt, det er skadeligt med krigsfrygt, og jeg mener ærligt, det er urimeligt, at udenlandske magter bliver forkert informeret om Danmark, og har det danske kommunistblad »Land og Folk«, hvad det har, bragt notorisk usandfærdige oplysninger, vil jeg føle det som min opgave at søge dem dementeret. Ikke et ord, ingen udtalelse fra det ærede medlem, men en dristighed uden lige i retning af beskyldninger og insinuationer til den ene og den anden side. Den rolle, det ærede medlem har spillet i dansk politik gennem 25 år under skiftende paroler, anvendende de midler, der stod ham til rådighed, for at tækkes en ganske bestemt indstilling, er han forblevet tro, og viser det i dette øjeblik ved at søge diskussionen ført på det grundlag, han her har skitseret.

Det spørgsmål, det ærede medlem stillede til mig, og som, så vidt jeg forstod det, gik ud på, at han ville have mig til offentligt at udtale mig om, hvorvidt det var rigtigt, at den danske regering fra den amerikanske efterretningstjeneste skulle have fået meldinger om, at de danske kommunister havde planlagt et kup, skal jeg blot betegne med et eneste ord: det er vrøvl!

Jeg skal slutte min diskussion med det ærede medlem med at sige, at han ikke har gjort hverken sig selv eller vort land nogen tjeneste ved at rejse spørgsmålet på den måde, som sket er i dette ting. Han og hans parti har over for vort land ved det, jeg lige har citeret, ved at give den udenlandske radio de meddelelser, de har, udøvet en ussel gerning.